

VERBINDEN OM EGOÏSME TE OVERWINNEN

Inleiding:

‘Maar let op: er zullen verschrikkelijke tijden zijn in de laatste dagen. Mensen zullen liefhebbers van zichzelf zijn, liefhebbers van geld, opschepperig, trots, beledigend, ongehoorzaam aan hun ouders, ondankbaar, onheilig, zonder liefde, meedogenloos, lasterlijk, zonder zelfbeheersing, wreed, geen liefhebbers van het goede, verraderlijk, onbezonnen, verwaand, met meer liefde voor plezier dan liefde voor God; ze hebben een vorm van godsvrucht maar ontkennen de kracht ervan. Heb niets met zulke mensen te maken.’ (2 Tim. 3:1-5).

Deze tekst is een beschrijving van de sociale en spirituele omgeving van de laatste dagen. Hoe waarheidsgetrouw is deze beschrijving vergeleken met wat we waarnemen in de samenleving, in de kerk en in ons eigen leven?

Deel I: De kwestie van egoïsme

1. Interessant genoeg staat egoïsme bovenaan de lijst van de overheersende kenmerken van de laatste dagen.
2. William Barclay is van mening dat deze positionering niet louter toeval is: ‘Het is geen toeval dat de eerste van deze kwaliteiten een leven zal zijn waarin het zelf centraal staat. Het gebruikte bijvoeglijk naamwoord is **philautos**, wat liefhebben van zichzelf betekent. Eigenliefde is de fundamentele zonde waaruit alle anderen voortvloeien.’
3. Ellen White beschouwt egoïsme ook als het kernprobleem van de mensheid: ‘Egoïsme is de essentie van verdorvenheid, en omdat mensen zich hebben overgegeven aan de macht ervan, wordt het tegenovergestelde van trouw aan God tegenwoordig in de wereld gezien. Naties, families en individuen zijn vervuld van een verlangen om zichzelf centraal te stellen.’ (Counsels on Stewardship, p. 25).
4. Ellen White beschrijft egoïsme als ‘het tegenovergestelde van trouw aan God’. Dit is in tegenspraak met het concept van het op de eerste plaats stellen van een koninklijke God. Deze situatie bestaat omdat het een weerspiegeling is van het fundamentele kenmerk van de prins van deze wereld: ‘De geest van egoïsme is de geest van satan’ (Review and Herald, 17 oktober 1882).
5. Wie worden getroffen door het probleem van egoïsme? Beschrijft Paulus alleen de morele toestand die in de samenleving heerste vóór de wederkomst

van Jezus? De tekst 2 Timotheüs 3:5-8 geeft enkele aanwijzingen over de identiteit van deze 'die zichzelf liefhebben'.

- i. Vers 5: 'ze hebben een vorm van godsvrucht'
- ii. Vers 6: 'ze dringen huizen binnen'
- iii. Vers 7: 'altijd leren'
- iv. Vers 8: 'deze leraren'

6. Het lijkt erop dat Paulus kerkgaande christenen en leiders meeneemt in zijn beschrijving van degenen die worstelen met egoïsme. Als we oprecht en eerlijk zijn, zullen we zeker toegeven dat we niet immuun zijn voor dit virus dat leeft en zich op vele manieren in ons leven manifesteert.

7. Wat is het doel van Paulus toen hij deze beschrijving aan Timotheüs gaf? We lezen over zijn bedoeling: 'Vermijd zulke mensen' (vers 5). 'Maar wat jou betreft.' (vers 14). Zijn doel was om te waarschuwen voor een gemakkelijke aanpassing aan de heersende trend.

Deel II: Een tuin waar trouw groeit

1. Hoe kunnen we onzelfzuchtigheid cultiveren terwijl we leven in een wereld die wordt gekenmerkt door egoïsme? Het opofferende leven en de dood van Jezus zijn het grootste voorbeeld van een onzelfzuchtig leven. Als we de ervaring van Jezus en Zijn discipelen in de Hof van Getsemane opnieuw bekijken (Lukas 22:39-43), kunnen we meer te weten komen over Zijn voorbereiding om egoïsme te overwinnen en trouw te blijven.

I. Naar buiten komen

1. Het tuinverslag begint met deze woorden: 'Toen Hij naar buiten kwam, ging Hij naar de Olijfberg, zoals Hij gewend was, en ook Zijn discipelen volgden Hem' (Lukas 22:39).

Overwin egoïsme

- 2.** De tuinervaring kan plaatsvinden zodra er een 'naar buiten moment' (coming-out) is.
- 3.** Waar kwamen ze die donderdagavond vandaan?
- 4.** Uit de opperkamer en uit de stad Jeruzalem.

5. Ze genoten van een leuke tijd om als groep in de bovenkamer te aanbidden, en Jeruzalem was het middelpunt van de viering tijdens deze tijd van het jaar.
6. Maar Jezus koos ervoor om naar buiten te komen.
7. Dit creëert de ruimte voor de tuinervaring.
8. Tenzij we uit onze dagelijkse routine en activiteiten komen, kunnen we geen tuinervaring hebben.

II. Naar buiten komen met een duidelijk doel

1. Vakanties, vrijetijd en rustdagen zijn veelvoorkomende onderbrekingen in het leven van velen.
2. Ze zijn belangrijk en verfrissend.
3. Het naar buiten komen van Jezus had echter een ander doel: 'Toen Hij naar de plaats kwam, zei Hij tegen hen: 'Bid dat jullie niet in verzoeking komen' (Lukas 22:40).
4. Wat zou op dit moment de verleiding voor Jezus kunnen zijn?
5. Om aan zichzelf te denken of aan zelfbehoud.
6. Zijn strategie was noch een escapistische benadering om aan de verleiding te ontsnappen, noch om naar een verleidingsvrije zone te migreren.
7. Hij koos ervoor de verleiding te overwinnen; om afgescheiden te blijven, om weerstand te bieden, om heel te blijven, om onbesmet te blijven.
8. Ellen White spreekt over de keuze die we hebben om de verleiding te weerstaan: 'De mens kan de omstandigheden vormgeven, maar de omstandigheden mogen de man niet vormen. We moeten de omstandigheden aangrijpen als instrumenten waarmee we kunnen werken. Wij moeten ze de baas worden, maar mogen niet toestaan dat ze ons de baas worden' (Messages to Young People, p. 194).
9. Jezus ging de tuin in om te bidden. Het werkwoord uitdrukking "bidden" komt van het Griekse samengestelde woord 'proseúxomai', waarbij 'pros' 'in de richting van, uitwisseling' betekent en euxomai 'wensen, bidden'.
10. Gebed is letterlijk een uitwisseling van ideeën, wensen en gevoelens tussen de mensheid en God.
11. Het is de firewall die het virus van de verleiding verhindert om ons interne systeem te corrumperen.
12. Gebed maakt de hevigste aanvallen teniet.
13. We hoeven niet in te storten, in zonde te vervallen.

III. Oefen één op één gebed

1. Waren ze niet al aan het bidden in de bovenkamer?
2. Ja, maar het gebed in de tuin had iets anders.
3. We lezen in Lukas 22:41: 'Hij trok zich ongeveer een steenworp afstand, knielde neer en bad.'
4. Jezus vroeg de discipelen niet om de handen ineem te slaan om een nieuw seizoen van groepsgebed te beginnen.
5. Ze kwamen uit een avond van gezamenlijke aanbidding in de bovenkamer, en nu haastte Hij zich naar een periode van persoonlijk gebed.
6. Een leven dat gekenmerkt wordt door frequente openbare gebeden of groepsgebeden compenseert niet de afwezigheid van persoonlijk gebed.
7. Er bestaat een grote paradox onder gelovigen.
8. Leraren, onderwijzers en gebedspredikers zijn vaak degenen die geen of heel weinig tijd nemen om te bidden.
9. De spirituele aard van ons werk ontslaat ons niet van de noodzaak om met het Goddelijke te communiceren.
10. Aubrey Malphurs schrijft over een uitdaging waar gelovigen mee te maken krijgen: 'De ontwikkeling van goddelijk karakter is de grootste uitdaging van de bediening, maar de bediening zelf is de grootste tegenstander van goddelijk karakter' (The Dynamics of Church Leadership, p. 34).

IV. Het aftappen en bijvullen

1. Persoonlijk gebed biedt een unieke gelegenheid voor degene die bidt: 'Vader, als u bereid bent, neem deze beker dan van mij aan; toch gebeurt niet mijn wil, maar de uwe' (Lukas 22:42).
2. De woorden van het geheime gebed van Jezus worden hier onthuld.
3. Het is een praktijk die altijd moet worden nagevolgd!
4. Jezus ventileert hier Zijn innerlijke gedachten en gevoelens die voortkomen uit de verleidingen en beproevingen: 'Ik vind het moeilijk om trouw te blijven, om trouw te blijven aan de missie om mezelf op te offeren.'
5. Persoonlijk gebed in tijden van verleiding is eerder een 'uitputtende oefening' voor onze innerlijke worstelingen, twijfels en verwarring.
6. Net als de gebruikte olie van onze auto's kan deze behoorlijk vies en stinkend zijn!
7. Niettemin is het essentieel om het naar buiten te brengen, anders vergiften we onszelf en anderen om ons heen.

8. Deze uitputtende oefening, persoonlijk gebed, brengt niet alleen emotionele verlichting; het schept ook de voorwaarde voor God om in te grijpen: 'Een engel uit de hemel verscheen aan hem en sterkte hem.' (Lukas 22:43).

9. God kan alleen aanvullen wat is geleegd.

10. Persoonlijk gebed is het middel om onze zwakheden in te ruilen voor Gods kracht.

11. 'Uw vijand, de duivel, sluipt rond als een brullende leeuw, op zoek naar iemand om te verslinden' (1 Petrus 5:8).

12. Als we het egoïsme in deze huidige generatie willen overwinnen, zou onze eerste strategie het cultiveren van onze eigen tuin van persoonlijk gebed moeten zijn.

A. Pas op voor alternatieven

- Persoonlijk gebed is effectief om ons tot overwinnaars te maken, maar God dwingt niemand om deel te nemen aan persoonlijk gebed.
- Helaas kiezen velen, net als de eerste discipelen, voor alternatieven: 'Toen hij opstond uit het gebed en terugging naar de discipelen, vond hij ze slapend, uitgepunt van verdriet. 'Waarom slapen jullie?' Vroeg Hij hen. 'Sta op en bid zodat u niet in verleiding komt'. (Lukas 22:45, 46).
- Zowel Jezus als de discipelen hadden verdriet. Eén besloot het verdriet met Zijn Vader te delen, en de anderen kozen ervoor om over het verdriet te slapen.
- De keuze voor een alternatief voor het gebed bracht Judas ertoe Jezus te verraden, Petrus om Jezus te verloochenen en de andere discipelen ertoe aan te zetten voor Jezus weg te rennen.
- De prijs van echt discipelschap is te zwaar om te dragen zonder persoonlijk gebed.

Conclusie

Egoïsme is de overheersende karaktertrek die overheerst in de samenleving, in de kerk en zelfs in het leven van de gelovige.

Je moet je naar deze situatie niet schikken, maar je moet deze situatie overwinnen.

We krijgen de raad van de slaperige Peter: 1 Petrus 5:8 'Wees nuchter en waakzaam; want uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden.'

Ik beloof:

Om de eerste momenten van elke dag apart te zetten om door gebed met de HEER te communiceren; de studie van de Bijbel, de Geest der Profetie en de Sabbatschoolles; en in gezinsaanbidding.